

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความเหมาะสมของการนำผังकुட்சนี้มาใช้ในการประเมินผล
การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
ในเขตตำบลเชิงคอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางพนิตนาฏ ชัยมงคล

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา เจริญ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ไพรัช ตระการศิรินนท์ กรรมการ
รองศาสตราจารย์ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มุ่งศึกษาถึงความเหมาะสมของการนำเอาผังकुட்சนี้มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยใช้แบบประเมินผลการดำเนินงานตามผังकुட்சนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประธานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านจำนวน 13 หมู่บ้าน

ในการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยใช้ตัวแบบของผังकुட்சนี้พบว่าหมู่บ้านที่มีการดำเนินงานระดับดีคือ บ้านปทุมนิเวศน์ บ้านเชิงคอย บ้านร้องจีเหล็ก บ้านหนองบัวพัฒนา ที่มีการดำเนินงานระดับปานกลางคือ บ้านป่าไผ่ศรีใจ บ้านกัวแล บ้านสันอุ้ม บ้านป่าคา บ้านป่าสักน้อย บ้านโพธิ์ทองเจริญ บ้านเกาะ และที่มีการดำเนินงานระดับต่ำหรือต้องปรับปรุงคือ บ้านหลวงใต้ บ้านแม่ดอกแดง โดยพิจารณาในมุมมองด้านการเงิน ด้านสมาชิก ด้านกระบวนการภายใน และด้านการพัฒนาความรู้

จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson Product-Moment Correlation Coefficient ของคะแนนตามแบบประเมินผลการประเมินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตามผังकुட்சนี้กับหลักเกณฑ์การประเมินของกรมพัฒนาชุมชนเมืองดีเด่นกับคะแนนของ BSC จำแนกตามมุมมองด้านการเงิน สมาชิก กระบวนการภายใน และการพัฒนาความรู้พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง โดยในมุมมองด้านการเงินมีค่า $r = 0.930$ มุมมองด้านสมาชิกพบว่ามีค่า $r = 0.868$ และ มุมมองด้านกระบวนการภายในและการพัฒนาความรู้พบว่ามีค่า $r = 0.962$ และ 0.552 ตามลำดับ ความสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้นมีระดับนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่า

อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองด้านการเงิน ผู้ศึกษาได้อาศัยข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้ตอบแบบประเมินเป็นแนวทางมากกว่าที่จะใช้ตัวเลขขาดทุน – กำไรซึ่งใช้กันในวงการธุรกิจทั่วไป ส่วนการวัดผลการดำเนินงานด้านสมาชิกได้ใช้การตัดสินใจของผู้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับหรือระเบียบ และการมีส่วนร่วมตามสัดส่วนที่ระบุในแต่ละระดับการประเมินค่อนข้างมาก สำหรับการวัดผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายในนั้นการใช้แบบประเมินมาตรฐานที่ถูกตั้งเกณฑ์มาจากส่วนกลาง โดยเฉพาะการกำหนดจำนวนคณะกรรมการและการประชุมซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ที่สมาชิกมีลักษณะการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงอาจทำให้การวัดผลด้านนี้ไม่สะท้อนถึงผลการดำเนินงานที่แท้จริง และประการสุดท้าย ในการวัดผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และการพัฒนา พบว่าในหลายพื้นที่ไม่ได้มีหน่วยงานทางวิชาการอยู่ใกล้เคียงเหมือนพื้นที่อื่น ทำให้การอบรมหรือการร่วมกับหน่วยงานดังกล่าวเป็นไปได้ยากกว่า นอกจากนี้ในบางครั้งผู้ตอบแบบประเมินไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างการให้ความรู้กับการประชุม หรือเข้าใจผิดในความหมายของทั้งสองกิจกรรมทำให้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้จำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title An Appropriateness of the Balanced Scorecard Model in Evaluating the Village and Urban Community Fund in Tambon Choeng Doi, Amphoe Doi Saket, Changwat Chiang Mai

Author Mrs. Panitnart Chaimongkol

Degree Master of Public Administration

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Preecha Jengjalern Chairperson

Associate Professor Pairat Takarnsirinon Member

Associate Professor Siripong Ladavalaya Na Ayudthaya Member

ABSTRACT

This study aimed at investigating the appropriateness of the Balanced Scorecard Model in evaluating the village and urban community fund. The data were collected from executive managers of the 13 village and urban community funds.

In evaluating of the village and urban community fund against the four aspects of the Balanced Scorecard- financial, members, internal processes and knowledge development- the results showed that villages with good performance included Ban Pratum Niwet, Ban Choeng Doi, Ban Rong Kee Lek, Ban Nong Bua Pattana. Villages with moderate performance were Ban Pa Pai Sri Kong, Ban Kew Lae, Ban San Oom, Ban Pa Ka, Ban Pa Sak Noi, Ban Po Tong Charoen and Ban. The other two villages - Ban Loung Tai and Ban Mae Dok Daeng had low performance and needed improvement.

An analysis of Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient between the scores of outstanding communities given by the Department of Community Development and the evaluation score of each perspective of the Balanced Scorecard Model showed strong positive

relationship with the r-value of 0.930 with the financial aspect and 0.868 with the members aspect while the internal process and knowledge management aspects showed the r-value of 0.962 and 0.552 respectively. All of these relationships had significance level lower than .05. It was clear that the evaluation by the Balanced Scorecard Model was consistent with that of the Department of Community Development and. Therefore, the Balanced Scorecard Model fit very well with empirical data and can be effectively used for the evaluation of the Village and Urban Community Funds. Moreover, the Balanced Scorecard Model can present a clearer of the performance of the fund management in different aspects which the administrators can make use of these results of for managerial purposes.

However, in evaluating the financial aspect of the BSC model, the data were taken from the opinion of the respondents rather than the figures in profit and loss as practiced by business corporations. As for the members aspects, it relied heavily on the researcher's judgment on how well the rules and regulations were enforced and for the internal process, the evaluation criteria were set by the government, using the same format which may not be applicable to some villages where the people's way of life was unique and different. Lastly, for the knowledge development aspect, since there are no academic institutions in the areas, it is more difficult to have regular training for the members and the respondents, sometimes, could not differentiate regular meetings from formal training sessions or mistaking one for the other which made it necessary to exercise greater care in data analysis.